

הנושא : סכוך גלווי עם גדליה דוד בחפ"ק דבליה

אל"ם נבו נאלץ ללבת ובקשו לרשום את דבריך בנדון. האם יש לנו
התנגדות כל שהיא מטעמים אישיים או אחרים למסור את הוועתק?

ת. אין לי כל התנגדות.

ש. מתי ירדת לדבליה לאחר פרוץ המלחמה?

ת. בערך ב- 11 לאוק' כאשר קיבלתי הוראה מהקמ"ן גדליה לרדת לדבליה, הוא
היה שם.

ש. מה הייתה מערכת היחסים בין לבין הקמ"ן לדבליה?

ת. בהתאם היה חס שגרתי. לא הייתה כל תמיHOSTה למסמכיו הערכת המזב מערב
פרוץ המלחמה. ב- 21.10 לאוק' בתקשתי ע"י גדליה אישית לסדר רכב
להטעת ראש אמ"ן לביסיס קרוב. עם קבלת ההוראה זו קיבלתי מידע המרעת
בדבר מיגש צפוי בין כוחותינו לבין חטיבת שריון מצרית. כוחותינו
כוונתי לכוחות ברן שביו כבר במערב התעלה. מאחר וראיתי לנכון לטפל אישית
בחברת המידע הנ"ל למפקחת ברן - בקשה מגבית לבניה (עווזרו של דוד
גדליה) לסדר את הרכב עבור ראש אמ"ן ולהודיע לדוד גדליה על כך, במהלך
הטיפול בחובלות המידע למפקחת ברן, ניגש אליו שליח אישי מטהמו של גדליה
ובקשמי לפניו אל גדליה מיד. אמרתי שאני עדין מטפל בחברת מידע, ובתקשתי
לאפשר לי לגשת יותר מאוחר. כשהגמץ את העברת המידע, נגחתי אל דוד
גדליה (פרק הזמן שעבד היה כ- 5 דקות) והוא היה עסוק עם האלוף אז גשת
לאכול ואז שליח אישי שלו מצאנו בשעה האוכל וזיטן אותו (כל הסיפור
שאני מספר עכשו כלול במחבת שלחתி לקצין הקבילות ב- 22.10 או בקרוב).

בחדר החמ"ל שם גדליה היב נוכח נמצאו באומה שעה גם שר הבטחון, הרמטכ"ל,
אלוף הפיקוד שכחתי - גדליה אמר לי אם תעשה לי עוד פעם מרובי מנהיגות
אני אגרש אותך, וגורשן בזמן מלחמה פרושו הכתפה שמר וחיבור, לא אוכל לומר
אם מישחו שמע את הדברים. התפתח דין ודברים בינינו, הסבירתי לו שהטעבתי
בי עסקי בחיי אדם. והוא אמר תן לי להחליט ואני אמרתי כבר נחתך לך פעט
להחליט... אז גדליה אמר - לך! לא רוצה לראות אותך, החלטתי לחדר המערך
כדי לאדרגן את חפציו ובעוד ? מארגן את חפציו הופיע דוד גדליה ואמר לי
בפראות - הסתלק מכאן עניתי שאינני מוכן להסתלק בלי חפציך ועם גמר
הארגו ? - אכן. אז שוב התפתח דין ודברים והוא גער بي ואני עניתי שאני שם
לא בוגל אהבתך אליו וכו' והוא המפרץ וקרא למפקד המנהה שיביא שוטרים
צבאים שיובילו אותך במעצר עד לבאר שבע, כל זה מכוסה במכבת לקצין
הקבילות. הצלחתה להסתדר עם מפקד המנהה לעלות לפיקוד ללא ליווי
תוך הבטחה אישית להחיזב בחדר המערך. אז עוד לא הייתה פקודת מעצר.
از הרמתי טלפון לחת ? אלוף לידוך וספרתי לו את הטיפור (ללא קשר למסמך
הערוכה מכב עם פרוץ המלחמה).

צביקה לידור אמר לי להניח לדוד גדליה וכי לפני הוראתו אני נשאר בפיקוד והוא עוד ידבר עם דוד גדליה. עליתי בטיצה לפיקוד. ב- 22.10 התיאכתי בפני אל"ם מכה אמיר - רמ"ט עורפי וספרתי לו את העניין. הוא והקסל"פ גיבשו דעה שאני חיוני בתפקיד וعلي להמשיך בעבודתי כךין מערך בפיקוד דרום.

از הפניתי מכתב לחה"ל אמר לו כי יהיה רמ"ט פיקוד דרום בדבליה. בכתב ציינתי שאני מעוניין להתulloח מעל לסכוך ומעוניין לגמור את המלחמה ולתרום תרומתי. בעקבות זאת הזמין אותו הרמ"ט לדבליה לקונגרנסטציה עם דוד גדליה, בעקבותיה החליט הרמ"ט במקום שאני נשאר בפקוד כךין מערך. בקונגרנסטציה לא פלו לדיוון מסכמי הערצת המצב. גדליה אמר שאני חזוף וכו' ואני טענתי שגדליה העLIB אותי ופגע بي بلا באזקה.

בקשתי מהרמ"ט לא לעבוד במחיצתו של גדליה כי את אותה עבודה אוכל לבצע מהפיקוד. כשהייתי בדבליה, הינו שם, אנווכי סדן שלום גריין ואשר סקלסקי (סגן) ברוך קלמן (סגן) יונתן הורוביץ (סגן) וויזן קילצ'נסקי (סגן) - כולם קציני מערך אבל אני הייתי הקצין האחראי על כולם. במקביל ישבו בפקוד ספיצן וכמה מפקדים.

הרמ"ט קבע שאני אפסים עם דוד גדליה איפה יהיה מקום עבודה ואני אכן סיכמתי עם דוד גדליה שאני אשאר בפיקוד כךין מערך, נפרדנו בהצדעה ועליתתי לפיקוד.

כעבור שבוע קיבלתי פקודת הדחה מלאוּף הפיקוד ללא כל מפגש ולא כל סיבה. אני מניח שדוד גדליה הלק ל"בעל" לי את אלוּף הפיקוד. זה היה סוף אוקטובר, פ רוץ הדבר עלי היה להציג באמ"ן ארגוון והדרכה. שם נשלחת לבסיס הדרבה חמ"ן ומפקד הבה"ד אל"ם שגיא שהוא בחירום קמ"ן אוגדה 143 שמע אני סולקתי וביקש שאגי מיד אליו. זה נודע לו מיוונתן הורוביץ שגם הוא היה קצין מערך בחפ"ק דבליה וסולק עוד לפני ע"י גדליה בעקבות סכסוך מקצועינו בו סגן יהונתן הורוביץ צדק. אני מציע שהגבהת את עדותו של הורוביץ. כשנודע לי שגיא רוצה לאבוא אליו, ניתנה לי הוראה בבה"ד של אמ"ן לרדת אל שגיא וכך עשית.